

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 105

din 20/10/2011

privind soluționarea contestației formulată de

.....,

din sat, județul Suceava,

CUI,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. din 05.10.2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava prin adresa nr. din 04.10.2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 05.10.2011, cu privire la contestația formulată de, din sat, județul Suceava.

Contestația a fost introdusă prin Cabinet de avocatură, în baza contractului de asistență juridică nr., în baza căruia a fost eliberată împuternicirea avocațială nr. din data de 23.09.2011, depusă în original la dosarul cauzei, prin care se face dovada că a convenit să fie reprezentat în această speță de către Cabinet de avocatură

..... se află în procedura generală de insolvență conform Sentinței comerciale nr., fiind numit administrator judiciarSuceava.

Societatea contestă obligațiile de plată stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală nr. din 19.08.2011, privind suma totală lei, reprezentând:

-lei TVA;
- lei majorări de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și art. 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. contestă obligațiile stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 19.08.2011, privind obligațiile fiscale suplimentare.

Contestatoarea solicită anularea Deciziei de impunere nr. din 10.08.2011, prin care s-a dispus obligarea societății la plata sumei delei, reprezentând TVA aferent perioadei 01.11.2008-31.01.2009, rambursat nelegal, și majorări de întârziere aferente în sumă de lei.

Petenta consideră că măsura este nelegală întrucât, potrivit art. 146 alin (1) din Codul fiscal, pentru exercitarea dreptului de ducere a taxei pe valoare adăugată persoana impozabilă trebuie să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute de art. 155 alin (5).

Conform art. 46 din Normele metodologice de aplicare a Codul fiscal, justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin (1) din Codul fiscal sau cu alte documente în care sunt reflectate livrări de bunuri sau prestări de servicii, iar, în cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii, pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială.

Contestatoarea susține că, la data exercitării dreptului de deducere a TVA și soluționării deconturilor de TVA de către AFPC, prin deciziile de rambursare a TVA emise la 17 februarie 2009 și 18 martie 2009, societatea deținea originalul facturilor, astfel încât rambursarea TVA a fost și este legală.

Petenta afirmă că ulterior documentele financiar contabile ale societății au fost distruse într-un incendiu constatat de către Inspectoratul pentru, prin procesul verbal de intervenție nr. și au fost reconstituite conform art. 26 din Legea 82/1991.

În opinia contestatoarei documentele puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală în urma refacerii evidenței contabile reflectă livrările de bunuri și prestările de servicii din perioada supusă inspecției fiscale, astfel încât deducerea taxei pe valoare adăugată este justificată cu duplicatul facturii care înlocuiește factura inițială.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. din 10.08.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din data de 19.08.2011, s-au stabilit în sarcina petentei obligațiile fiscale suplimentare în sumă totală de lei, reprezentând:

-lei TVA;

- lei majorări de întârziere aferente TVA.

Organele de inspecție fiscală au stabilit, prin Decizia de impunere nr. din 10.08.2011, în sarcina, pentru perioada 01.11.2008-31.01.2009, obligații fiscale suplimentare în sumă totală de lei, care se compun din:

-lei TVA;
- lei majorări de întârziere aferente TVA.

Referitor la constatările cuprinse în Raportului de inspecție fiscală cu privire la TVA.

Prin raportul de inspecție fiscală nr. din data de 19.08.2011, organele de control au constatat următoarele:

Cu privire la decontul de TVA nr.....:

- soluționarea, cu control ulterior, privind cererea de rambursare a sumei negative a TVA înscrisă în decontul de TVA din luna decembrie 2008, depus de societate la AFPC sub nr., pentru suma delei.

Perioada supusă verificării este **01.11.2008 – 31.12.2008.**

1.Organele de control au constatat că societatea înregistrează, pentru perioada 01.11.2008-31.12.2008, în balanța de verificare întocmită la data de 31.12.2008, sold debitor al contului 4424 „TVA de recuperat” în sumă delei, suma care nu coincide cu TVA în suma delei, solicitată la rambursare prin decontul cu opțiune de rambursare întocmit pe luna decembrie 2008, soluționat de AFPC prin Decizia de rambursare a TVA din data de 17.02.2009.

Diferența în sumă de lei (.....lei-.....lei) reprezintă TVA deductibilă solicitată la rambursare pentru care societatea nu a putut prezenta documente justificative conform prevederilor legale.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au stabilit **TVA de plata suplimentar în sumă de lei.**

2. De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada 01.11.2008-31.12.2008, societatea înregistrează în evidența contabilă, în urma refacerii acesteia în baza Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., copiile xerox ale facturilor și deduce TVA în sumă totală delei.

Astfel, societatea a dedus în mod eronat TVA în sumă delei, fără a avea la bază un document justificativ conform prevederilor art.146 alin.1 lit. a din Legea nr. 571 din 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală stabilind **TVA de plată suplimentar în sumă delei.**

Organele de inspecție fiscală menționează că documentele prezentate nu îndeplinesc condițiile prevăzute de pct. 46. alin. (1) din H.G. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că: 46. (1) „Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii

sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială”.

3. Pentru TVA de plată stabilit suplimentar în sumă delei (..... lei +lei), s-au calculat **majorări de întârziere în sumă totală delei** (....lei +lei), pentru perioada 26.12.2008-16.02.2010, întrucât de la data de 16.02.2010 societatea se află în stare de insolvență.

Cu privire la decontul de TVA nr.25.02.2009 :

- soluționarea, cu control ulterior, privind cererea de rambursare a sumei negative a TVA înscrisă în decontul de TVA din luna ianuarie 2009, depus de societate la AFPC sub nr.25.02.2009, pentru suma delei. Perioada supusă verificării este **01.01.2009 – 31.01.2009**.

1. Din documentele puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală de către societatea verificată, în urma refacerii evidenței contabile în baza Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., s-a constatat că societatea înregistrează pentru perioada 01.01.2009-31.01.2009, în balanța de verificare întocmită la data de 31.01.2009, sold debitor al contului 4424 „TVA de recuperat” în sumă de lei, suma care nu coincide cu TVA în suma delei, solicitată la rambursare prin decontul cu opțiune de rambursare întocmit pe luna **ianuarie 2009**, soluționat de AFPC prin Decizia de rambursare a TVA din data de 18.03.2009. Diferența în sumă de lei reprezintă TVA deductibilă solicitată la rambursare pentru care societatea nu a putut prezenta documente justificative conform prevederilor legale.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au stabilit **TVA de plata suplimentar în sumă de lei**.

2. De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada 01.01.2009-31.01.2009, societatea înregistrează în evidența contabilă, în urma refacerii acesteia în baza Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr....., copiile xerox ale facturilor și deduce din aceste facturi TVA în sumă totală delei.

Organele de inspecție au constatat că societatea a dedus în mod eronat TVA în sumă delei, fără a avea la bază un document justificativ conform prevederilor art.146 alin.1 lit. a din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, stabilind **TVA de plată suplimentar în sumă delei**.

Organele de control fiscal menționează că documentele prezentate nu îndeplinesc condițiile prevăzute de pct. 46. alin. (1) din H.G. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că: 46. (1) „Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la [art. 146](#) alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul

va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială”.

3. Pentru TVA de plată stabilit suplimentar în sumă de lei (..... lei +.....lei), s-au calculat **majorări de întârziere în sumă totală de**, pentru perioada 26.02.2009-16.02.2010, întrucât de la data de 16.02.2010 societatea se află în stare de insolvență.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată s-au reținut următoarele:

1. **Referitor la suma delei, reprezentând TVA în sumă delei (..... lei + lei) și majorări de întârziere în sumă delei, stabilite prin Decizia de impunere nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 19.08.2011, cauza supusă soluționării este dacă avea dreptul la deducerea acestei sume, în condițiile în care societatea nu prezintă documente justificative conform prevederilor legale.**

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus TVA în sumă totală delei din care:

- lei aferent cererii de rambursare a sumei negative a TVA înscrisă în decontul din luna decembrie 2008;
- lei aferent cererii de rambursare a sumei negative a TVA înscrisă în decontul din luna ianuarie 2009,

pentru care nu deține documente justificative conform prevederilor legale.

Prin contestația formulată societatea susține că sunt îndeplinite condițiile pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA.

În drept, pentru exercitarea dreptului de deducere, sunt aplicabile prevederile art. 146 alin. 1 , lit.(a) și alin. 2 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, republicată, care stipulează :

„Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, **să dețină o factură** care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);
[...]

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei”.

- Referitor la aplicarea acestui articol, pct. 46 (1) din H.G. nr. 44 /2004, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevede că:

46. (1) „Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condițiile stabilite la pct. 73, care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. Facturile transmise prin poșta electronică sunt considerate facturi în original”.

Din textele de lege citate se reține că justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal, sau pe baza altor documente conform prevederilor legale, care să cuprindă informațiile prevăzute de lege.

Din documentele puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală de către societatea verificată, în urma refacerii evidenței contabile în baza Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., societatea înregistrează pentru perioada 01.11.2008-31.12.2008 în balanța de verificare întocmită la data de 31.12.2008, sold debitor al contului 4424 „TVA de recuperat” în sumă delei, suma care nu coincide cu TVA în suma delei, solicitată la rambursare prin decontul cu opțiune de rambursare întocmit pe luna **decembrie 2008**, soluționat de AFPC prin Decizia de rambursare a TVA din data de 17.02.2009.

Diferența în sumă de lei (.....lei-.....lei) reprezintă TVA deductibilă solicitată la rambursare pentru care societatea nu a putut prezenta documente justificative conform prevederilor legale.

Organele de inspecție fiscală au stabilit **TVA de plata suplimentar în sumă de lei.**

De asemenea, organele de inspecție fiscală, au constatat că, societatea înregistrează pentru perioada 01.01.2009-31.01.2009, în balanța de verificare întocmită la data de 31.01.2009, sold debitor al contului 4424 „TVA de recuperat” în sumă de lei, sumă care nu coincide cu TVA în suma delei, solicitată la rambursare prin decontul cu opțiune de rambursare întocmit pe luna **ianuarie 2009**, soluționat de AFPC prin Decizia de rambursare a TVA din data de 18.03.2009.

Diferența în sumă de lei reprezintă TVA deductibilă solicitată la rambursare pentru care societatea nu a putut prezenta documente justificative conform prevederilor legale.

Ca urmare, organele de inspecție fiscală au stabilit **TVA de plata suplimentar în sumă de lei.**

- Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, la art. 156², prevede că:

„ Decontul de taxă

(1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art. 147¹ alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naștere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naștere exigibilitatea taxei, precum și alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice”.

- Art. 158, alin. (1), din Legea nr. 571/ 2003, republicată, cu privire la evidența operațiunilor privind TVA, precizează că:

(1) „Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat”.

Din textele de lege prezentate rezultă că persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA au obligația de a întocmi și depune la organele fiscale competente un decont de taxă, iar, răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a decontului și declarațiilor la organul fiscal competent revenind agentului economic.

Prin contestația formulată societatea susține că măsura este nelegală, dar nu anexează nici un document prin care să contrazică constatările organelor fiscale.

- De asemenea, la **art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevăd următoarele:

„Art. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază”.

Se reține că petenta are obligația de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și că, în susținerea contestației, trebuie să depună dovezile pe care acesta se întemeiază.

Contestatoarea nu depune documente care să contrazică constatările organelor de control și care să demonstreze că nu datorează suplimentar bugetului de stat TVA în sumă totală delei.

Având în vedere prevederile legale citate și analizate la acest capăt de cerere și faptul că societatea solicită TVA prin deconturile cu opțiune de rambursare întocmite pentru lunile **decembrie 2008 și ianuarie 2009**, fără a prezenta documente justificative conform prevederilor legale, rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit suplimentar TVA în sumă totală delei, drept pentru care urmează **a se respinge contestația pentru această sumă, ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.**

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut taxă pe valoare adăugată în sumă delei, care a generat accesoriile **în sumă delei**, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, societatea datorează și accesoriile **în sumă delei**, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

2. Referitor la suma delei, reprezentând TVA în sumă delei (.....lei +lei) și majorări de întârziere în sumă de lei stabilite prin Decizia de impunere nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 19.08.2011, cauza supusă soluționării este dacă avea dreptul să deducă această sumă, în condițiile în care documentele prezentate nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege și nu au fost reconstituite conform prevederilor legale.

În fapt, societatea a depus pentru lunile decembrie 2008 - ianuarie 2009 decont de TVA cu opțiunea de rambursare, urmare căruia A.F.P.C., pe baza analizei documentare, a rambursat TVA cu control ulterior.

În cauză, la data exercitării dreptului de deducere a TVA și soluționării deconturilor de către A.F.P.C., prin deciziile de rambursare a TVA emise la data de 17 februarie 2009 și 18 martie 2009, societatea deținea originalul facturilor, astfel încât rambursarea TVA a fost legală și este legală.

Ulterior documentele financiar contabile ale societății au fost distruse într-un incendiu constatat de către Inspectoratul pentru, prin procesul verbal de intervenție nr. din 17 noiembrie 2010.

Prin urmare, la controlul ulterior, organele de control au dispus reconstituirea documentelor financiar contabile pentru perioada 01.11.2008 – 31.01.2009, prin Dispoziția de măsuri nr. din 31.03.2011 și au stabilit că inspecția fiscală va fi reluată la data de 09.05.2011.

În urma refacerii evidenței contabile în baza Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr....., s-a constatat că, în perioada 01.11.2008-31.12.2008, societatea înregistrează în evidența contabilă, în urma refacerii acesteia în baza Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., copiile xerox ale facturilor și deduce TVA în sumă totală delei.

Astfel, societatea a dedus în mod eronat TVA în sumă delei, fără a avea la bază un document justificativ conform prevederilor art.146 alin.1 lit. a din

Legea nr. 571 din 2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală stabilind **TVA de plată suplimentar în sumă delei.**

De asemenea, în perioada 01.01.2009-31.01.2009, societatea înregistrează în evidența contabilă, copiile xerox ale facturilor și deduce TVA în sumă totală delei.

Organele de inspecție au constatat că societatea a dedus în mod eronat TVA în sumă delei, fără a avea la bază un document justificativ conform prevederilor art.146 alin.1 lit. a din Leg. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, stabilind **TVA de plată suplimentar în sumă delei.**

Contestatoarea consideră că măsura este nelegală întrucât, potrivit art. 146 alin (1) din Codul fiscal, pentru exercitarea dreptului de ducere a taxei pe valoare adăugată persoana impozabilă trebuie să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute de art. 155 alin (5).

Petenta susține că, la data exercitării dreptului de deducere a TVA și soluționării deconturilor de TVA de către A.F.P.C., prin deciziile de rambursare a TVA emise la 17 februarie 2009 și 18 martie 2009, societatea deținea originalul facturilor, astfel încât rambursarea TVA a fost și este legală.

Contestatoarea afirmă că ulterior documentele financiar contabile ale societății au fost distruse într-un incendiu constat de către Inspectoratul pentru, prin procesul verbal de intervenție nr. și au fost reconstituite conform art. 26 din Legea 82/1991 republicată cu modificările și completările ulterioare.

În opinia contestatoarei documentele puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală în urma refacerii evidenței contabile reflectă livrările de bunuri și prestările de servicii din perioada supusă inspecției fiscale, astfel încât deducerea taxei pe valoare adăugată este justificată cu duplicatul facturii care înlocuiește factura inițială.

În drept, pentru exercitarea dreptului de deducere, sunt aplicabile prevederile art. 146 alin. 1 , lit.(a) și alin. 2 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, republicată, care stipulează :

„Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei”.

- Referitor la aplicarea acestui articol, pct. 46 (1) din H.G. nr. 44 /2004, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare la data reconstituirii documentelor financiar contabile, prevede următoarele:

46. (1) „ Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condițiile stabilite la pct. 73, care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. Facturile transmise prin poșta electronică sunt considerate facturi în original. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita emitentului un duplicat al facturii, pe care se va menționa că înlocuiește documentul inițial. Duplicatul poate fi o factură nouă emisă de furnizor/prestator, care să cuprindă aceleași date ca și factura inițială, și pe care să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială sau o fotocopie a facturii inițiale, pe care să se aplice ștampila furnizorului/prestatorului și să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială”.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea, în urma refacerii evidenței contabile a dedus în mod eronat taxa pe valoare adăugată pe bază de xerocpii ale facturilor, nerespectând prevederile pct. 46 (1) din H.G. nr. 44 /2004, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare la data reconstituirii documentelor financiar contabile, unde se stipulează că „*în cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita emitentului un duplicat al facturii, pe care se va menționa că înlocuiește documentul inițial. Duplicatul poate fi o factură nouă emisă de furnizor/prestator, care să cuprindă aceleași date ca și factura inițială, și pe care să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială sau o fotocopie a facturii inițiale, pe care să se aplice ștampila furnizorului/prestatorului și să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială.*

În urma controlului ulterior, s-a constatat că societatea a dedus TVA pe bază de facturile xerox cu mențiunea „duplicat” și aplicată ștampila SC „MALAIUL”, contrar prevederilor H.G. nr. 44/2004 care stipulează că: „*În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita emitentului o fotocopie a facturii inițiale, pe care să se aplice ștampila furnizorului/prestatorului și să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială”.*

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au stabilit TVA de plată suplimentar în sumă delei, pentru care societatea nu a putut prezenta documente justificative conform prevederilor legale.

În opinia contestatoarei documentele puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală în urma refacerii evidenței contabile reflectă livrările de bunuri și prestările de servicii din perioada supusă inspecției fiscale, astfel încât deducerea taxei pe valoare adăugată este justificată cu duplicatul facturii care înlocuiește factura inițială, fără să aibă în vedere prevederile legale menționate și fără să demonstreze că deține documente legal întocmite care să permită deducerea TVA.

- Potrivit **art. 64 și 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

„ART. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere”.

ART. 65

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Se reține că petenta are obligația de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și că, în susținerea contestației, trebuie să depună dovezile pe care acesta se întemeiază.

Contestatoarea nu depune documente care să contrazică constatările organelor de control și care să demonstreze că nu datorează suplimentar bugetului de stat TVA în sumă totală delei.

Având în vedere prevederile legale citate și analizate la acest capăt de cerere și faptul că societatea a dedus în mod eronat TVA în sumă delei, fără a avea la bază un document justificativ conform prevederilor legale și fără a depune documente care să contrazică constatările organelor fiscale, rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit suplimentar **TVA în sumă delei**, drept pentru care urmează **a se respinge contestația pentru această sumă, ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.**

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut taxă pe valoare adăugată în sumă delei, care a generat accesoriile **în sumă de lei**, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, societatea datorează și accesoriile **în sumă de lei**, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *"accessorium sequitur principale"* (accesoriul urmează principalul

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor, art. 146 alin. 1 , lit.(a) și alin. 2, art. 156², art. 158, alin. (1) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, republicată, pct. 46 (1) din H.G. nr. 44 /2004, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 64, 65 și art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E:

1. Respingerea ca neîntemeiată și nesusținută cu documente a contestației formulată de, împotriva Deciziei de impunere nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 19.08.2011, privind suma de lei, reprezentând :

- lei – TVA;
- lei – majorări de întârziere.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,

.....